

[Madsen-Mygdal.]

bynden, bringe sit største Bidrag til at lette Forholdene for Erhvervslivet, derunder ogsaa for Landbruget.

Denne Tale er jo imidlertid indtil videre afvist, den tages der ikke Hensyn til, og Forslag, der har denne Opgaves Løsning for Øje, er jo stemt ned her i Tinget. Jeg vil kun herom sige, at vel kan man stemme dem ned, men det er min Opfattelse, at det vil ikke vare længe, og jeg tror egentlig ikke, det vil vare stort længere, end til vi kommer sammen igen her efter Jul, før selv de, der nu lukker Øjnene, bliver nødt til at se, at man kommer ikke uden om dette Krav. Det hele vil finansielt og økonomisk bryde sammen, hvis man prøver paa at opretholde de Udgifter, som man nu ikke blot opretholder, men som man, efter hvad vi har set, endogsaa vil forøge.

Men hvis man vil søge at bedre Forholdene ud i Fremtiden, hvis man vil søge at hjælpe Landmændene i den øjeblikkelige Nød, saa bør man efter min Opfattelse nu kun have et bestemt Maal for Øje og sætte alle de Kræfter, man raader over, ind paa dette, nemlig at skabe et Værn til i størst muligt Omfang at hindre, at Landmændene bryder sammen netop nu, bliver sat ud af deres Bedrift og tvunget bort fra Hus og Hjem.

Jeg har sagt det før med Hensyn til de øjeblikkelige Kriseforanstaltninger, at det er ganske omsonst at sidde her og træffe Foranstaltninger, der kommer til Anvendelse om et halvt eller trekvart Aar, thi der er et saadant Kompleks af økonomiske Urimeligheder i den nuværende Situation, der er en saadan Række af Usikkerhedsmomenter, at ingen tør sige, hvordan det vil se ud om et halvt Aar, men jeg tror næsten, alle vil sige, at det ser ikke ud om et halvt Aar som i Dag... (*Fraenkel*: Det er meget værre!)... Ja, det er maaske meget værre, men det kan ogsaa ændre sig til det bedre, og hvad den Valutasituation, vi nu er inde i, og de handelspolitiske Forhold Verden over og mange andre Ting ude omkring, hvad de vil medføre, det kan ingen sige, men at det skulde være en fastliggende Situation, det tror jeg ikke der er nogen, som vil paastaa.

Det, som derfor bør være Opgaven, og en Opgave, som jeg mener vi kan løse, er dette: at sætte ind paa at hindre Sammenbrudet i Hjemmene i Øjeblikket.

De nødstedte Landmænd, som er truede af et saadant Sammenbrud, de findes jo overalt i Landet, men de findes ikke jævnt fordelt; der er Egne i Landet, hvor der findes forholdsvis faa af dem, men

saa er der til Gengæld Egne, hvor der findes mange, procentvis mange, og forholdsvis er der sandsynligvis flest i Sønderjylland, selv om der maaske nok er enkelte Egne i Nørrejylland, der kan komme tæt op derimod. Men naar det er Tilfældet, saa foreligger der her en Opgave, der ikke bør løses for en enkelt Landsdel, men som bør løses for alle Landsdele paa den Maade, at der stilles en saadan Krisehjælp til Raadighed, at det Sammenbrud, der for Øjeblikket truer Landbohjemmene, bliver afværget. Hvis det sker for hele Landets Vedkommende, saa er samtidig ogsaa de øjeblikkelige Vanskeligheder i Sønderjylland afbødet.

I denne Forbindelse maa jeg sige, at jeg beklager i høj Grad, at den nu vedtagne Krisehjælp i saa Henseende intet kan udrette. Der er ganske vist bevilget 30 Mill. Kr. Det er jo et stort Beløb, og disse 30 Mill. Kr. vilde sikkert ogsaa kunne afbøde de Ulykker, her er Tale om, men som de nu bliver fordelt efter Loven, fordelt, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen netop sagde, paa et stort Antal Landmænd — $\frac{2}{3}$ i min Kommune faar Hjælp, sagde det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen —, forslaar det ikke. Det er netop Fejlen, at man ikke sætter disse 30 Mill. Kr. ind og anvender dem til netop at holde dem ved Hus og Hjem, som ellers maa gaa bort derfra. Denne Krisehjælp udstrækkes tillige over 4 Kvartaler, saaledes at kun $\frac{1}{4}$ kommer til Udbetaling nu.

Med denne Fordelingsmaade, baade i Henseende til Antallet af Landmænd og i Henseende til det Tidsrum, hvor Hjælpen kommer til Udbetaling, tror jeg næsten, jeg tør sige, at denne Krisehjælp paa 30 Mill. Kr. i Laan eller Tilskud, hvad man nu vil kalde det, ikke redder en eneste Landmand, der er truet af Tvangsakkord eller Udlæg, fra denne Ulykke. Jeg tror ikke, de Herrer, der har vedtaget denne Krisehjælpslovgivning, vil kunne gaa ud i Landet og finde en eneste Landmand, Husmand eller Gaardejer, i Sønderjylland eller i det øvrige Land, om hvem de vil kunne sige: Denne Mand var blevet sat fra sin Ejendom, hvis ikke Krisehjælpen var blevet vedtaget.

At de 30 Mill. Kr. ikke forslaar til de 2 pCt. af Forskellen mellem Gæld og Formue, ja, det tror jeg nok man kommer til at se i Øjnene. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at det vidste jeg ikke noget om. Nej, men jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister snart vil kunne vide noget om det, og at han vil kunne fortælle os noget derom. Men efter hvad jeg hører ude i forskellige Kommuner, som har fore-